

DICTAMEN 1/2025, SOBRE EL PROJECTE DE REGLAMENT PEL QUAL ES REGULA LA DOTACIÓ I L'ÚS DELS DISPOSITIUS CONDUCTORS D'ENERGIA PER PART DE LA GUÀRDIA URBANA

La **Sindicatura de Greuges de Barcelona** (SGB) ha estat coneixedora del Projecte de reglament pel qual es regula la dotació i l'ús dels **dispositius conductors d'energia** (DCE) per part de la Guàrdia Urbana.

Aquesta institució ha decidit emetre el present **dictamen** en el marc de les competències que ens han estat atribuïdes pel reglament que ens regula (aprovat pel Consell Plenari el 21 de març de 2003, BOP de 7 d'abril de 2003, relatiu a la defensa dels drets fonamentals i les llibertats públiques de la ciutadania de Barcelona) i d'acord amb allò que disposen la Carta europea de salvaguarda dels drets humans a la ciutat i la Carta de ciutadania. Carta de drets i deures de Barcelona.

DICTAMEN

El present dictamen està estructurat en quatre parts:

- I) Justificació i antecedents
- II) Participació en l'elaboració del Reglament
- III) Consideracions sobre la regulació de l'ús dels DCE al Reglament
 - a. Condicions i supòsits d'utilització dels DCE
 - b. Restriccions d'ús per protegir col·lectius vulnerables
 - c. Directrius operatives per a un ús segur
 - d. Control i traçabilitat de l'ús dels DCE
 - e. Captació i tractament de les dades de caràcter personal
 - f. Transparència i protocols d'actuació
- IV) Conclusions

I. Justificació i antecedents

D'acord amb la memòria general de l'avantprojecte de Reglament, la demanda d'incorporació dels DCE en el cos de la Guàrdia Urbana de Barcelona (GUB) sorgeix, d'una banda, per l'informe del cap de la GUB, de data 2 de febrer de 2024, i, de l'altra, per part dels sindicats CSIF i SIP-FEPOL.

L'Ajuntament justifica la incorporació dels DCE a la GUB pel fet que és un cos de seguretat ciutadana de primera intervenció (en l'àmbit de la convivència i la policia administrativa) que actualment duu a terme més de la meitat de les detencions practicades a la ciutat de Barcelona.

Els Mossos d'Esquadra van incorporar els DCE al juny del 2018, i les intervencions operatives de GUB i Mossos d'Esquadra tenen característiques iguals i s'enfronten als mateixos fenòmens sociològics i de perfil delinqüencial quant a seguretat al carrer. També les policies locals han adquirit els DCE amb la intenció d'incorporar-los com un element més en l'escala de l'ús de la força abans d'utilitzar les armes de foc reglamentàries. D'acord amb les estadístiques del 2023, del total de 217 cossos de policia local hi ha 78 amb dotació de DCE.

Per tal de calcular l'impacte pressupostari, **l'Ajuntament ha valorat la necessitat d'adquirir 22 DCE** conjuntament amb tots els elements complementaris que assegurin un ús correcte, traçabilitat i control de les actuacions. Dels 22 DCE, es destinaran 14 a la Unitat de Reforç d'Emergències i Proximitat, 6 a sotsinspectors de nit i 2 a Formació. S'ha calculat un cost econòmic de 335.564,47 euros amb el desglossament que s'inclou a la memòria.

En relació amb l'impacte social, la memòria d'avaluació de l'impacte normatiu té en compte el rebuig que entitats i organismes de drets humans mostren davant dels DCE per la incidència en la salut de les persones sobre les quals es farà servir, amb un major impacte en persones en situacions de major vulnerabilitat, així com la preocupació per la legitimitat i el control del seu ús.

No obstant això, **l'Ajuntament conclou que els DCE constitueixen una eina dirigida a prestar un servei de seguretat millor a la ciutadania**, principalment per les raons següents: 1) s'ha de dotar els agents de mitjans més efectius per actuar davant d'intervencions complicades com, per exemple, reduir persones altament agressives o actuar davant de baralles amb armes o objectes contundents o perillosos; 2) entre la defensa policial i l'arma de foc hi ha un espai buit que no permet un ús gradual de la força en situacions complexes, i 3) tant en l'àmbit europeu com en l'esfera anglosaxona, s'han implantat els DCE amb resultats bons. Les policies de més de dos-cents municipis del territori espanyol, més de cinquanta policies locals de Catalunya i el cos de Mossos d'Esquadra ja disposen de DCE.

II. Participació en l'elaboració del Reglament

Pel que fa a la competència per aprovar el Reglament, la Carta municipal de Barcelona disposa que correspon a l'Ajuntament de Barcelona el desplegament reglamentari de la Carta en els àmbits de l'organització, les obres, les activitats i els serveis municipals. També el Decret 219/1996, de 12 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'armament

de les policies locals preveu que les alcaldies podran dotar els membres de la seva policia local d'altres mitjans de defensa (diferents dels models d'armes reglamentàries de foc), quan aquests estiguin previstos en els reglaments interns.

En la tramitació del Reglament s'han seguit les previsions recollides als articles 131 i 133 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. S'ha dut a terme una consulta pública, que ha consistit en la publicació d'un document informatiu al lloc web de l'Ajuntament entre els dies 19 de juny i 3 de juliol de 2024. Al document s'inclouen els antecedents i problemes que es volen solucionar amb la iniciativa, la necessitat i l'oportunitat de la seva aprovació, els objectius de la norma, les possibles solucions alternatives reguladores i no reguladores, i els terminis i canals per fer aportacions.

En el termini de consulta prèvia no es van presentar aportacions per part de la ciutadania. A continuació, es va obrir un procés d'audiència per comunicar el Projecte de reglament a dues entitats dedicades a la defensa dels drets humans: l'Institut de Drets Humans de Catalunya i Amnistia Internacional. Amnistia Internacional va fer una sèrie de suggeriments i propostes, algunes de les quals es van acceptar i van donar lloc a la modificació dels articles 3, 4, 5, 7 i 10 del text del Reglament.

Diverses entitats han fet arribar a aquesta Sindicatura la seva disconformitat perquè no se les va convocar en el període d'audiència. Consideren que la consulta pública no es va difondre pels canals habituals i no es van avisar les entitats i organitzacions especialitzades en la matèria, fet que va impedir un procés de participació efectiva. Les entitats van presentar un escrit dirigit a l'Alcaldia fora del període de consulta prèvia en què demanaven la suspensió de la compra de pistoles Taser i l'obertura d'un procés públic i transparent per determinar la necessitat de dotar la GUB d'aquesta arma.

D'aquest escrit es fa referència a la memòria general que acompanya l'avantprojecte. El Consistori va respondre desestimant les demandes. Considera que es donen raons fonamentades per a la implantació dels DCE a la GUB i cita dos documents que justifiquen aquesta decisió: 1) les conclusions aprovades per la Comissió d'Interior del Parlament de Catalunya en sessió de 6 de juliol de 2016, i 2) l'informe de l'Oficina Independent de Conducta Policial d'Anglaterra i Gal·les "Review of IOPC cases involving the use of Taser 2015-2020".

Després de l'aprovació de l'avantprojecte de Reglament en la Comissió de Presidència, Seguretat i Règim Interior de 9 de març de 2025, s'ha obert un període d'informació pública per un termini de trenta dies durant el qual les entitats poden presentar les al·legacions que considerin oportunes.

Aquesta Sindicatura considera que la tramitació del **Reglament ha seguit, en termes generals, els tràmits i procediments establerts per la normativa vigent.**

Tanmateix, es destaca que, tot i haver-se complert les formalitats procedimentals, s'haurien pogut millorar certes àrees del procés, en particular pel que fa a la difusió de la consulta pública.

En aquest sentit, la Sindicatura considera que una difusió major de la consulta pública hagués garantit més visibilitat i, per tant, una participació més àmplia de les entitats implicades. És fonamental que el procés de consulta arribi al conjunt d'entitats que poden tenir un interès directe en el tema, per tal de disposar d'una gamma més àmplia de perspectives i suggeriments. Aquest esforç de difusió no només afavoreix la inclusió d'un ventall més divers d'opinions, sinó que també contribueix a la legitimitat i a la transparència del procés, en permetre que més agents socials tinguin l'oportunitat de participar-hi.

A més, la **Sindicatura subratlla que la consulta pública no ha arribat a un segment important de la societat com són les entitats de defensa dels drets humans, que, per la seva tasca i la seva experiència, poden oferir aportacions essencials en la construcció d'una normativa que respecti els drets fonamentals de les persones.** Obrir l'audiència a un grup més ampli d'entitats amb aquesta especialització hagués afavorit la creació d'un reglament més inclusiu, més proteccionista dels drets individuals i, en definitiva, més alineat amb els valors democràtics i de justícia social que han de regir qualsevol norma que afecti la ciutadania en el seu conjunt.

Per tot això, la Sindicatura considera que, tot i la formalitat del procés, la millora en la difusió i en la inclusió de més actors socials en la consulta pública podria haver afavorit una regulació més equitativa, més enriquida i més en sintonia amb les necessitats i les expectatives de la societat en general.

III. Consideracions sobre la regulació de l'ús dels DCE al Reglament

a) Condicions i supòsits d'utilització dels DCE

Els DCE es defineixen a l'article 1 del Reglament com una eina de transmissió d'impulsos elèctrics que afecten el funcionament de les capacitats motrius de l'organisme, en la mesura que envia impulsos elèctrics d'alt voltatge, baix amperatge i curta duració que interfereixen en els senyals que transmet el cervell i incapaciten el sistema nerviós i motriu de forma temporal. Aquesta eina està reservada a l'ús policial.

L'Organització de les Nacions Unides, en les orientacions en matèria de drets humans sobre l'ús d'armes menys letals per mantenir l'ordre, alerta que el tret d'una pistola elèctrica **pot causar lesions importants o fins i tot la mort.** Així, per exemple,

Amnistia Internacional recull en el seu informe de l'any 2007¹ la mort de 269 persones als Estats Units des de juny del 2001 a juny del 2007, i de 15 persones al Canadà entre mitjan 2003 i juny del 2007, després d'haver rebut descàrregues d'aquestes armes.

Tal com va apuntar el Síndic de Greuges de Catalunya², des d'un punt de vista mèdic forense, l'atribució d'una mort en aquests casos és molt controvertida i cal analitzar els possibles factors de risc associats per confirmar o descartar una veritable relació causa-efecte. Tot i així, es pot afirmar que hi ha factors de risc potencial (cardiopatia prèvia, estat d'intoxicació, etc.) que la policia pot desconèixer en el moment d'utilitzar aquestes armes i poden posar en perill la vida i la salut de la persona que rep la descàrrega.

D'acord amb les orientacions esmentades de les Nacions Unides, el risc de lesivitat augmenta en determinades situacions, especialment quan les persones que reben la descàrrega elèctrica pateixen malalties cardíques, han pres certs medicaments o drogues, alcohol, o tots dos; o són, per altres raons, més susceptibles de patir efectes cardíacs adversos.

La utilització dels DCE ha de quedar reservada a casos i supòsits concrets amb un ús estipulat per a situacions molt específiques i determinades quan altres mitjans no siguin possibles. A l'article 4 del Reglament es disposa que s'han d'emprar sota els principis de proporcionalitat, congruència i oportunitat. Així mateix, s'estableix que només es poden utilitzar els DCE d'ús policial en les situacions en què hi hagi un risc racionalment greu per a la vida o la integritat física de terceres persones o del personal funcionari policial, o danys que puguin comportar un risc greu als béns jurídics protegits en la normativa de seguretat ciutadana.

Considerem que aquest últim supòsit que recull el Reglament (comportar un risc greu als béns jurídics protegits en la normativa de seguretat ciutadana) **és excessivament obert i indeterminat**. Igualment, algunes de les expressions utilitzades en l'article 5 en què s'enumeren els supòsits d'utilització dels DCE (resistència activa, previsió que es produeixi una agressió, risc per a la seguretat ciutadana) **resulten massa generals i poc concretes**.

En conjunt, valorem que el Reglament **no alerta suficientment sobre els perills de l'ús d'aquesta arma** i no el limita als casos més extrems i greus. A banda del risc greu per a la salut que s'ha esmentat abans, el Comitè contra la Tortura de les Nacions Unides ha alertat sobre el possible ús abusiu de les pistoles elèctriques i destaca que

¹ Amnistia Internacional (2007). *Voltios sin control. Uso de las pistolas tipo Taser y otras defensas*

² Síndic de Greuges de Catalunya (2016). *Les pistoles elèctriques com a dotació policial a Catalunya: elements per al debat*.

provoquen un dolor intens que pot arribar a constituir un tracte degradant i una forma de tortura.

Al nostre parer, el Reglament hauria de seguir els estàndards del Comitè per a la Prevenció de la Tortura del Consell d'Europa³ i establir de forma clara que **els DCE només s'han de fer servir en situacions extremes i ben definides, limitades a supòsits en què hi hagi una amenaça real i imminent per a la vida o un risc de lesions greus**, i mai amb l'únic propòsit d'assegurar el compliment d'una ordre. També hauria d'advertir que la descàrrega que emet l'arma causa un gran dolor i que no es pot fer servir de forma abusiva atès que podria constituir una forma de càstig o un tracte degradant. Igualment, considerem adient advertir que l'ús de l'arma pot tenir impactes severes en la salut física i mental i, fins i tot, contribuir a produir la mort en alguns casos.

b) Restriccions d'ús per protegir col·lectius vulnerables

El projecte de Reglament preveu la prohibició o limitació de l'ús del DCE sobre determinades persones:

- Dones embarassades.
- Menors de 14 anys.
- Persones d'edat avançada o dèbils de salut.
- En manifestacions i concentracions d'un nombre elevat de persones.

Segons el text normatiu, la determinació d'aquestes circumstàncies, però, dependrà de la percepció de l'agent que actui.

Cal tenir en compte que algunes de les condicions d'aquestes persones poden ser imperceptibles, com la d'estar embarassada fins a determinat moment de la gestació. També es fa difícil determinar si la persona té una edat inferior o superior als 14 anys.

Des de la Sindicatura considerem que aquesta arma, **en cap cas, pot utilitzar-se contra menors d'edat**. Segons consta a la memòria general de l'avantprojecte de Reglament, Amnistia Internacional va proposar la revisió de l'edat mínima. L'Ajuntament no va recollir la proposta perquè l'òrgan tècnic policial i el cos de Mossos d'Esquadra (ME) havien adaptat aquesta decisió operativa.

Tot i això, entenem que l'Ajuntament té un marge de decisió en la determinació de l'edat. No podem obviar que la Resolució INT/2789/2018, que serveix d'orientació en la regulació de l'ús dels DCE, fixa el llindar d'edat en majors de 12 anys. Per tant, l'Ajuntament ha incrementat aquest límit d'edat. Però hi ha altres municipis, com ara

³ CPT/Inf(2010)28-part.

Blanes, on també opera el cos de ME que han prohibit taxativament l'ús dels DCE en menors d'edat. Entenem que aquesta mesura s'alinea millor amb les Conclusions del Parlament de Catalunya, que va establir la **inadmissibilitat de l'ús de descàrregues elèctriques en infants**, i és més respectuosa amb els drets humans.

Ara bé, la prohibició de l'ús en aquests col·lectius no és absoluta. La normativa preveu la possibilitat de limitar-la i, fins i tot, de fer ús dels DCE sobre aquests col·lectius exclosos en circumstàncies excepcionals en què es valori.

Aquesta institució entén que **la prohibició d'ús sobre aquests col·lectius hauria de ser absoluta** i, a més, caldria estendre-la a altres col·lectius vulnerabilitzats, com ara persones amb alteracions de la salut mental notòries o influïdes per substàncies psicotròpiques.

c) Directrius operatives per a un ús segur

En primer lloc, a l'article 3 del Reglament s'estableix que els i les agents que facin servir els DCE han de ser funcionariat de carrera i haver superat una formació teoricopràctica. Els DCE es poden adscriure a comandaments i també a membres d'unitats policials que tinguin assignats serveis amb la funció bàsica de salvaguardar la protecció dels drets i llibertats de les persones.

Per tal de garantir un ús no abusiu dels DCE, el Grup de Treball sobre la Utilització per la Policia de Pistoles Elèctriques del Parlament de Catalunya va recomanar **la restricció de l'ús a comandaments amb responsabilitat de cap de torn** (conclusions 17.a i 18.b). Pel que fa a la policia local, actualment, també es limita el seu ús als membres amb funcions de responsable del servei (apartat 3.2. de la Resolució INT/27/89/2018, de 23 de novembre, per la qual s'aprova i es dona publicitat al Protocol d'ús dels dispositius conductors d'energia per part dels membres dels cossos de les policies locals de Catalunya). En relació amb els estàndards internacionals, el CPT recomana escollir de forma restrictiva els agents que poden utilitzar les armes tenint en compte la seva resistència a l'estrès i capacitat de discerniment.

Com ja s'ha assenyalat anteriorment, l'ús dels DCE ha de quedar reservat a casos d'extrema gravetat i risc alt. Per aquest motiu i per tal de garantir-lo, **considerem convenient aplicar un criteri restrictiu a l'hora de delimitar els agents que poden fer servir els DCE**. Tal com es preveu en les normatives i recomanacions esmentades, **valorem positivament la restricció de l'ús a comandaments o agents que tinguin responsabilitats de cap de torn o de servei per tal de limitar el seu potencial lesiu**.

En segon lloc, a l'article 6 del Reglament es regula la formació que han de rebre els i les agents de la GUB amb caràcter previ a l'adscripció i la dotació dels DCE.

Considerem que, a banda del contingut previst en aquest article, tal com recomanen les Nacions Unides⁴, seria convenient **incloure en aquesta formació**:

- **Els principis i les normes de drets humans** aplicables per tal d'evitar usos no permesos, abusos o l'ús dels DCE com a forma de càstig.
- La formació dirigida específicament a **evitar l'ús de la força**, mitjançant tècniques de distensió, mediació i comunicació efectiva.
- La informació sobre la vulnerabilitat particular de certs col·lectius i **la manera d'identificar les persones en situació d'especial vulnerabilitat per evitar l'ús dels DCE contra elles**.
- Les **lesions que poden ocasionar els DCE**, que incloguin els possibles riscos que poden produir-se, per exemple, si la persona contra la qual s'utilitza l'arma cau des d'una posició elevada o sobre una superfície dura o pateix alguna malaltia o pren algun medicament o droga.

En tercer lloc, el Consistori indica una sèrie de zones crítiques del cos que s'han d'evitar en emprar els DCE (ulls, coll, àrees del pit a prop del cor o les zones genitals), i disposa que cal apuntar a la zona que divideix la línia de la cintura, determinant la preferència de les cames i l'àrea pèlvica-abdominal, però no estableix una **prohibició clara sobre les zones de risc**.

Els DCE estan dissenyats per immobilitzar les persones mitjançant descàrregues elèctriques, però disparar a les zones mencionades pot incrementar substancialment els riscos de lesions greus o, fins i tot, de provocar la mort. Els estudis i les recomanacions mèdiques i de seguretat subratllen que l'ús d'aquestes armes s'hauria de limitar a zones més segures, com ara les cames o l'esquena, per evitar riscos excessius.

Una altra qüestió que no aborda el Reglament és **el nombre màxim i el temps de descàrregues que pot rebre una persona**. Pel que fa a aquest darrer punt, sembla que l'arma ja preveu que la descàrrega elèctrica no superi els cinc segons. Tot i això, aquests aspectes, crucials per evitar riscos greus per a la salut, no es contempen de manera expressa en la proposta normativa.

d) Control i traçabilitat de l'ús de les DCE

L'actuació de la policia ha d'estar sotmesa a mecanismes de control judicial i institucional per garantir els drets fonamentals i les llibertats públiques. En aquest sentit, la **traçabilitat de les intervencions és essencial per avaluar-ne l'oportunitat**

⁴ *Orientaciones de las Naciones Unidas en materia de derechos humanos sobre el empleo de armas menos letales en el mantenimiento del orden*, p. 19-20. Accessible a [LLW_Guidance_SP.pdf](#)

i la proporcionalitat. És d'especial rellevància conèixer les circumstàncies en què s'ha desenvolupat la intervenció policial, l'oportunitat i el resultat de l'ús de les DCE. Alhora aquests elements han de servir per elaborar les diligències corresponents després del seu ús.

Com a formes de control específiques de l'ús dels DCE, tant la Instrucció 4/2018 relativa a l'ús dels DCE pels Mossos d'Esquadra com la Resolució INT 2879/2018 relativa a l'ús per les policies municipals fan referència a accions genèriques que cal seguir en cas d'aplicació d'una descàrrega que no s'inclouen amb caràcter preceptiu al projecte de Reglament i considerem que seria bo introduir com a obligació:

- Informació a l'autoritat judicial mitjançant un atestat.
- Enregistrament de tota l'actuació amb l'avertiment sobre l'ús del DCE, així com de les ferides generades, en cas que s'hagin produït.
- Informació al superior jeràrquic.
- Posada en coneixement de la persona que designi la persona afectada per l'ús del DCE.

El Reglament contempla un sistema de captació d'imatges que permet gravar els fets i les circumstàncies associats a la utilització del DCE, però no especifica el període temporal de gravació.

En la reunió mantinguda entre la Sindicatura de Greuges i les persones responsables de l'Àrea de Prevenció i Seguretat, es va informar que els dispositius que es pretenien adquirir enregistrarien automàticament les imatges immediatament anteriors al tret. Segons les Conclusions del Parlament (28.b), aquesta gravació ha de començar almenys trenta segons abans del tret.

Però per incrementar les garanties, aquesta Sindicatura creu que seria recomanable que els i les agents habilitats per utilitzar els DCE també disposessin d'un dispositiu de gravació personal que permeti enregistrar l'actuació amb més antelació. Això, sens dubte, facilitaria una millor anàlisi posterior, especialment sobre l'oportunitat de l'ús.

També es valora positivament la incorporació en el Reglament d'un **sistema de recollida de dades desagregades per sexe, edat i d'altres que es considerin d'interès**, que permetin avaluar els impactes en l'ús dels DCE. Tanmateix, caldria incloure informació sobre persones racialitzades per avaluar possibles impactes discriminatoris.

e) Captació i tractament de les dades de caràcter personal

Quan s'utilitza un DCE sobre una persona, inevitablement es recullen les dades personals relacionades amb l'incident. En aquest punt és fonamental complir amb la legislació citada per l'Ajuntament en la Disposició addicional primera del Reglament.

No obstant això, manca una menció expressa sobre la manera com es proporcionarà a la persona interessada la informació necessària per garantir que sigui conscient de com es tractaran les seves dades personals, el termini de conservació d'aquestes i de com pot exercir els seus drets en relació amb el tractament. Aquesta informació hauria de constar en el Reglament de manera clara, transparent i redactada en un llenguatge comprensible per a la persona afectada.

f) Transparència i protocols d'actuació

Com diem, alguns dels aspectes bàsics, com les circumstàncies que aconsellen l'ús de l'arma, les zones de cos més apropiades per disparar o les prohibicions sobre col·lectius, són qüestions que el Reglament deixa relativament obertes.

També cal sumar el fet que el Reglament remet la instrucció de diligències policials, atestats i informes als procediments operatius i protocols que desenvoluparan el Reglament, però no estableix les directrius concretes per a la instrucció, ni en determina el contingut mínim, d'acord amb la Resolució INT/2789/2018.

Per tant, els futurs procediments operatius i protocols poden gaudir d'un marge ampli de discrecionalitat.

Per garantir la transparència en la utilització d'aquesta nova arma, **convindria fer públics els procediments operatius i els protocols que desenvoluparan el Reglament** objecte d'estudi. I això d'acord amb els principis que estableixen la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, així com l'article 4 de la Recomanació REC (2001) 10 del Comitè de Ministres als estats membres sobre el Codi europeu d'ètica de la policia, segons el qual:

La legislació que regeix la policia ha de ser accessible a la ciutadania i suficientment clara i precisa; arribat el cas, ha de complementar-se amb reglaments clars igualment accessibles a la ciutadania.

Aquest principi de transparència també està recollit a l'Acord GOV/25/2015, de 24 de febrer, pel qual s'aprova el Codi d'ètica de la policia de Catalunya, en el sentit següent:

La transparència és un valor inherent a les institucions democràtiques. La ciutadania exigeix, de manera creixent, que les institucions públiques i les organitzacions policials expressin aquest valor, és a dir, que retin comptes del que fan i de com gestionen els recursos públics. La transparència rau a facilitar l'accés a aquelles informacions que estiguin en poder de la policia de Catalunya, quan siguin d'interès per a la defensa dels drets i llibertats de les persones. El deure de transparència no ha de ser un obstacle per poder preservar informacions d'interès general fins que sigui oportú fer-les públiques.

Per tant, des de la Sindicatura considerem que cal blindar aquest principi de transparència en el text normatiu, amb el compromís de **fer públics els procediments operatius i els protocols que han de desenvolupar el Reglament.**

g) Supervisió independent i garanties dels drets humans

Per garantir una avaluació qualitativa, **seria adient establir un sistema independent de supervisió de l'ús de les DCE** mitjançant una comissió de revisió externa, integrada per entitats de prestigi reconegut en matèria de drets humans i per la Sindicatura de Greuges de Barcelona.

Aquesta mesura es fonamenta en les Conclusions del Parlament de Catalunya (29) que, com a mecanismes de control i auditoria de l'ús de les pistoles elèctriques, inclouen el seguiment per part de la institució del Síndic de Greuges com a garant dels drets fonamentals i les llibertats públiques envers l'actuació de l'Administració pública.

IV. Conclusions

La regulació de l'ús dels DCE es fonamenta en la petició del cap de la Guàrdia Urbana i d'alguns sindicats destacats. L'objectiu és reduir l'ús de les armes de foc i millorar la seguretat ciutadana en cobrir un buit existent entre la contenció personal i l'ús d'armes.

La tramitació del Reglament ha seguit els tràmits i el procediment normatiu previst a la legislació d'aplicació. Tot i això, la **consulta pública no es va difondre suficientment i tampoc es va obrir el tràmit d'audiència a un grup ampli d'entitats.**

Riscos i impacte social: són elements de preocupació els perills per a la salut i la possibilitat d'un ús abusiu dels DCE, així com l'afectació que pot tenir en col·lectius vulnerabilitzats. **El text de la norma no alerta prou sobre els perills i permet un ampli ús dels DCE.** Al nostre parer, el Reglament hauria de seguir els estàndards del Comitè per a la Prevenció de la Tortura del Consell d'Europa i restringir l'ús dels DCE a situacions en què hi hagi una amenaça real i imminent per a la vida o un risc de lesions greus.

Les condicions d'ús no estan clarament definides. La normativa permet l'ús dels DCE en situacions de risc greu, però **inclou termes ambigus que podrien facilitar abusos o un ús indegut.** Convindria restringir l'ús a comandaments policials i millorar la formació en drets humans, detecció de col·lectius vulnerabilitzats i tècniques dirigides a evitar l'ús de la força. Així mateix, caldria prohibir expressament disparar en zones de risc del cos, així com establir el límit màxim de descàrregues. També seria

necessari prohibir-ne l'ús en manifestacions, sense deixar cap marge a supòsits possibles.

La protecció insuficient de col·lectius vulnerabilitzats: el text del Reglament no prohibeix totalment l'ús en col·lectius com ara dones embarassades, menors d'edat, persones d'edat avançada o dèbils de salut. Caldria fer una prohibició expressa i ampliar els col·lectius contra els quals no es pot intervenir amb DCE.

Garanties en el control i la transparència: seria convenient preveure l'obligació de gravar, així com d'informar a l'autoritat judicial i al superior jeràrquic, quan es facin servir els DCE. La normativa hauria de recollir expressament la publicació dels procediments operatius i els protocols per garantir la transparència. Es proposa una supervisió independent externa i major transparència en l'ús dels DCE.

Des de la Sindicatura de Greuges de Barcelona emetem aquest dictamen sobre aquells aspectes del projecte de Reglament pel qual es regula la dotació i l'ús dels dispositius conductors d'energia per part de la Guàrdia Urbana, amb la finalitat que aquestes consideracions es valorin.

Es donarà compte d'aquest dictamen al Plenari del Consell Municipal en l'informe anual reglamentari.